

Sygn. akt IV U 903/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2014r. w S.

odwołania U. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie U. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 903/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni U. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 9 maja 2013r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany Oddział ZUS uznał, że nie został spełniony warunek określony w art. 57 ust. 1 pkt. 1 i w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona U. J., która wносиła o jej zmianę twierdząc, że Komisja Lekarska ZUS wydała orzeczenie niezgodne z jej stanem zdrowia. Wnosiła o wywołanie opinii biegłych (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że odwołanie nie zawiera żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uwzględniałyby odwołanie (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona U. J., ur. (...) była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego do 20 lutego 2013r. (decyzja organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2012r. za wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy z 24 lutego 2012r. – k.14 a.r.). W dniu 25 lutego 2013r. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego ubezpieczona została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS, która stwierdziła u niej zaburzenia depresyjne adaptacyjne w trakcie leczenia, aktualnie stan stabilny, nadciśnienie tętnicze, bóle kręgosłupa w wywiadzie, neuropatię uciskową nerwu łokciowego lewego z zachowaną pełną funkcją ręki (k. 26-28 a.l.). W ocenie Komisji Lekarskiej ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 16 a.r.). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 29 maja 2013 r. (k. 18 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych: ortopedy, neurologa, kardiologa, psychiatry i psychologa. Biegli opiniujący wspólnie stwierdzili u wnioskodawczyni bóle głowy w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego bez objawów korzeniowych, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa bez objawów niewydolności narządu osiowego, entezopatię okolicy krętarzy kości udowych, aktualne funkcjonowanie intelektualne w granicach normy, brak istotnych wykładników organicznego uszkodzenia (...), nawarstwienia depresyjne, zaburzenia depresyjne adaptacyjne. W ocenie biegłych U. J. jest zdolna do pracy (k. 16-21 a.s.).

Ubezpieczona nie zgadzała się z opinią biegłego kardiologa, podnosiła, że biegła w trakcie badania nie miała akt sprawy zawierających dokumentację lekarską, podała inny wynik badania ciśnienia krwi, nie wskazała leków, jakie przyjmuje wnioskodawczyni. U. J. kwestionowała również opinię ortopedy, nie zgadzała się ze stwierdzeniem, że ma dobrą ruchomość. Twierdziła, że ma chore biodra, miała złamany kręgosłup, biegli ortopeda i neurolog nie rozpoznali tego.

Ubezpieczona złożyła do akt sprawy dokumentację medyczną swojego leczenia (k. 35).

Sąd zwrócił się do biegłych o wydanie opinii uzupełniającej.

Biegli Ortopeda i neurolog stwierdzili dodatkowo obecność początkowych zmian zwyrodnieniowych lewego stawu biodrowego. Biegli wskazali, iż nie widzą podstaw do zmiany swojej opinii głównej, w ich ocenie ubezpieczona jest zdolna do pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii ortopedy, neurologa, kardiologa, psychiatry i psychologa oraz opinii uzupełniającej ortopedy i neurologa są miarodajne i obiektywne. Wnioski wypływające z tych opinii jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia psychicznego i fizycznego ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy. Reasumując, Sąd przyjął, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Może wykonywać prace zgodnie ze swoimi kwalifikacjami pracownika umysłowego. W związku z tym brak jest podstaw do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ponieważ nie została spełniona przesłanka wymieniona w art. 57 ust. 1 pkt. 1 cytowanej ustawy.

Mając na względzie powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.